

[Socialministeren.]

Udkast til Konvention angaaende en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder ratificeres. Ogsaa dette Forslag har foreligget for Rigsdagen som Lovforslag i 3 Samlinger. Det blev vedtaget af Folketinget i 1926, men blev ikke færdigbehandlet.

Samtidig med Forslagets Fremsættelse i Rigsdagssamlingerne 1924—25 og 1925—26 blev der fremsat et Forslag til Lov om Hviledag i industrielle Virksomheder, et Lovforslag, der for Danmarks Vedkommende skulde gennemføre de særlige Krav, som man mente der var Grund til at stille ifølge Konventionsudkastet. Efter at man imidlertid i Efteraaret 1926 havde forhandlet med det internationale Arbejdsbureau om de forskellige mindre betydende Punkter, paa hvilke den nugældende danske Lovgivning kan siges at afvige fra Konventionsudkastet — herom maa jeg henviser til den som Bilag trykte Skrivelse af 17. September 1926 fra Bureauet —, blev der i Rigsdagssamlingen 1926—27 ikke samtidig med Ratifikationsforslaget fremsat noget Forslag om Ændring i dansk Lovgivning, idet man efter de indhentede Oplysninger maatte anse det for muligt at ratificere Konventionen uden at ændre dansk Ret.

Idet jeg under Henvisning til det anførte maa gaa ud fra, dels at de Betingelser, som særlig fra Venstres Side kom til Orde under Behandlingen af det Konventionen ledsagende Lovforslag, altsaa Forslaget til Lov om en ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder, maa være svundet, dels at det konservative Folkeparti, der allerede i 1926 gennem sin Ordfører i Folketinget hævdede som dette Partis Opfattelse, der er blevet godkendt ved Arbejdsbureauets Skrivelse af September 1926, at man kunde tiltræde det foreliggende Lovforslag uden Ændringer i dansk Lovgivning, vil fastholde denne Opfattelse, tillader jeg mig at anbefale Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse i dette høje Ting, idet jeg med Hensyn til denne Konvention skal oplyse, at den den 1. Juli 1929 var ratificeret af følgende Stater: Belgien, Bulgarien, Chile, Tjecoslovakiet, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Indien, Italien, Jugoslavien, Letland, Luxembourg, Polen, Portugal, Rumænien og Spanien, i alt 17 Stater.

Stegger Nielsen: Den højtærede Socialminister har nu gennemgaaet de forskellige Konventionsudkast, og der vil derfor ikke være nogen Anledning for mig til at

gaa i Enkeltheder vedrørende disse Udkast. Jeg ønsker at sige paa mit Partis Vegne i al Almindelighed, at vi som bekendt har arbejdet med paa de Bestræbelser, Arbejds-konferencen i Genève udfolder som Led i det mellemfolkelige Arbejde, og der er her paa Rigsdagen i de senere Aar gennemført adskillige Konventioner. Nogle har haft en meget let Gang gennem Rigsdagen, andre har haft en mere besværlig Gang, men der er dog hidtil naaet ikke saa ganske lidt paa dette Omraade. Til den Art Konventioner, der kan henføres under de besværlige, tror jeg, man i nogen Maade maa regne de 3 Udkast, der behandles i det høje Ting i Dag. Det fremgaar allerede af, at Sagen har været forelagt i tre Rigsdagssamlinger, 1924—25, 1925—26 og 1926—27. Det er rigtigt, som fremhævet af den højtærede Minister, at vi her i Danmark staar med en høj Standard, om jeg saa maa sige, paa Sociallovgivningens Omraade; vi har en Førerstilling, og det kan vist siges i de fleste Tilfælde, at vi paa Forhaand gennem den bestaaende Lovgivning fuldt ud opfylder de forskellige Konventioners Krav. Det er anerkendt af ingen ringere end selve Arbejdsbureauets Chef Hr. Albert Thomas i en Udtalelse. Jeg personlig finder dog ved at se disse Ting igennem, uden at jeg, som sagt, skal gaa i Enkeltheder, at der er forskellige Omstændigheder, som det har været vanskeligt at faa tilstrækkeligt klaret. Det viser ogsaa den lange Forhandling, Konventionerne har været Genstand for, Debatten her i Rigsdagen og Udvalgsbehandlingen. De med Sagen arbejdende Partier har ikke alle kunnet føle sig helt tilfredse, og jeg føler endnu, at der i alt Fald i to af disse Konventioner er Ting, som ikke ligger tilstrækkeligt oplyst. Jeg tænker her særlig paa Udkastet vedrørende Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde og Udkastet om den ugentlige Hviledag i industrielle Virksomheder. Hovedsagen for vort Parti er at faa fastslaaet, at der ikke ved Ratifikation af disse Konventionsudkast skabes et Modsætningsforhold til vor bestaaende Lovgivning, der vil kræve Ændringer af større eller mindre Omfang i denne. Jeg finder det ganske særlig mærkeligt, at det sidstnævnte Udkast ikke er ratificeret af noget af vore Nabolande, hverken England, Tyskland, Norge, Holland eller Sverige; det kunde tyde paa, at man ogsaa der foreløbig stillede sig afventende overfor dette Konventionsudkast.

Men, som sagt, hele dette Forhold har været underkastet en saa indgaaende Prøvelse paa Rigsdagen, at jeg ikke paa nær-